Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Fondos-Frațman Mariana
Dosarul nr. 2ri-160/26 (2-25131068-02-2ri-10042026)

D E C I Z I E

15 iunie 2026 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acţiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare şi dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de către administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard", Cotun Elvira, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat intentat faţă de SRL „Vealishard", la cererea depusă de administratorul SRL „Regional Meat", Alexei Sergiu privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor,

C O N S T A T Ă :

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul Central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „Vealishard".

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 septembrie 2025, s-a admis cererea depusă de SRL „Vealishard" privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința societății. S-a constatat insolvabilitatea SRL„Vealishard" și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Vealishard", cu sediul în mun. Chișinău, bd. Mircea cel Bătrîn, 31/2, ap. 6, numărul de identificare de stat și codul fiscal 1009600039200. S-a ridicat dreptul lui Cernobrovciuc Dinu de la gestionarea S.R.L. „Vealishard". S-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilităţii al S.R.L. „Vealishard", administratorul autorizat Coltun Elvira, deţinătoarea autorizaţiei nr. 93 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiţiei.

La fel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 septembrie 2025, s-a obligat administratorul insolvabilităţii: a) să notifice creditorii debitorului despre înregistrarea cererilor de validare a creanţelor în vederea întocmirii tabelului definitiv a creanţelor, precum şi să facă un apel special în adresa creditorilor garantaţi cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora deţin un drept preferenţial, până la data de 19 noiembrie 2025; b) să verifice, să întocmească şi să prezinte instanţei de insolvabilitate, tabelul definitiv al creanţelor şi un raport amănunţit asupra cauzelor şi împrejurărilor care au condus la insolvabilitate, cu menţionarea persoanelor cărora le-ar fi imputabile şi premisele angajării răspunderii acestora în condiţiile legii, până la data de 04 decembrie 2025.

S-a stabilit şedinţa de validare a creanţelor pentru data de 18 decembrie 2025, orele 10:30, în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul Central), mun. Chișinău, str. Zelinski, 13, et. II, sala de ședințe. 14.

La 18 decembrie 2025, prin intermediul poștei electronice a Direcției Evidenței și Documentare Procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul central) a parvenit în adresa instanței de judecată o cerere din partea administratorului SRL „Regional Meat”, Alexei Sergiu privind admiterea creanțelor cu solicitarea de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor.

În motivarea cererii de repunere în termen a indicat că, despre intentarea procesului de insolvabilitate și stabilirea de către instanța de insolvabilitate a termenului limită pentru înaintarea cererilor de validare a creanțelor față de SRL „Vealishard”, SRL „Regional Meat” nu a fost notificată în modul stabilit.

Astfel, în lipsa notificării de la administratorul insolvabilității în termen de până la 19 noiembrie 2025, SRL „Regional Meat” a fost în imposibilitate să exercite dreptul de a înainta cererea de validare a creanțelor față de debitorul insolvabil în termenul fixat de instanța de insolvabilitate, devenindu-i cunoscut despre aceasta ulterior.

În temeiul celor expuse, conducându-se de prevederile art. 116 al CPC și art. art. 35, 140 și 145 ale Legii insolvabilității nr. 149/2012, SRL „Regional Meat” a solicitat primirea spre examinare prezentei cereri; repunerea cererii SRL „Regional Meat” de admitere a creanțelor în termenul de procedură omis; admiterea cererii, validarea SRL „Regional Meat” în calitate de creditor chirografar al SRL „Vealishard” cu sumă de 59 629 lei ca creanță chirografară de rangul V, ce constituie datorie conform acordului de rezoluțiune din 16 martie 2022 a contractului de fuziune și a actului de transmitere din 01.10.2015; rectificarea tabelului definitiv al creanțelor debitorului insolvabil SRL „Vealishard” și înscrierea în tabel a creanței SRL „Regional Meat”.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, s-a admis cererea depusă de administratorul SRL „Regional Meat”, Alexei Sergiu privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor declarată în procesul de insolvabilitate intentat faţă de SRL „Vealishard”.

S-a repus în termen cererea de admitere a creanțelor înaintată de SRL „Regional Meat”.

S-a numit o şedinţă specială de validare a creanţelor înaintate de SRL „Regional Meat”, pe cheltuiala ultimului, pentru data de 06 aprilie 2026, ora 11:45 în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul central), pe adresa mun. Chişinău, str. Nicolae Zelinski, 13, sala de ședințe nr. 14.

S-a obligat administratorul insolvabilității să depună în instanță tabelul definitiv al creanței în privința creanțelor creditorului repus în termen până la 23 martie 2026.

Solicitarea recurentului:

La 17 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu soluționarea prin decizie a problemei în fond.

Argumentele recurentului:

În argumentarea cererii de recurs, administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, din 29 septembrie 2025, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Vealishard”, iar termenul-limită

pentru depunerea cererilor de validare a creanțelor a fost stabilit până la 19 noiembrie 2025. Cu toate acestea, SRL „Regional Meat” a depus cererea de admitere a creanțelor abia la 18 decembrie 2025, după expirarea termenului legal.

Recursul a evidențiat că SRL „Regional Meat” și-a justificat omiterea termenului prin faptul că nu a fost notificată despre intentarea procedurii de insolvabilitate. Administratorul a comunicat însă că această societate nu figura în lista creditorilor cunoscuți ai debitorului, motiv pentru care nu i-a fost expediată o notificare individuală.

Totodată, s-a invocat faptul că dispozitivul hotărârii de intentare a procesului de insolvabilitate a fost publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 547-550 din 31 octombrie 2025 și că, potrivit legii, după expirarea a trei zile lucrătoare de la publicare, toți creditorii erau prezumați informați despre deschiderea procedurii. Administratorul a susținut că verificarea anunțurilor publicate în Monitorul Oficial reprezenta obligația și responsabilitatea creditorului, cu atât mai mult cu cât accesul la acestea era gratuit și nelimitat.

De asemenea, partea recurentă a precizat că reprezentantul SRL „Regional Meat” a cunoscut efectiv despre intentarea procedurii de insolvabilitate încă din 12 noiembrie 2025, în cadrul unei cauze aflate pe rolul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina. Potrivit recurentului, în acea ședință au fost depuse cereri ale administratorului insolvabilității, la care era anexată hotărârea din 29 septembrie 2025 privind intentarea procedurii de insolvabilitate, iar reprezentantul creditorului primise copiile respective. Aceste împrejurări ar fi fost confirmate ulterior prin Decizia Curții de Apel Nord din 17 februarie 2026.

În continuare, administratorul a susținut că instanța de fond a reținut eronat că nu existau probe privind prezentarea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate în cadrul cauzei de la Judecătoria Orhei. În opinia sa, Decizia Curții de Apel Nord demonstrează că reprezentantul SRL „Regional Meat” cunoștea despre existența procedurii și despre posibilitatea de a depune cererea de admitere a creanțelor în termen.

În continuare, recurentul a invocat dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la termenele procedurale și la sancțiunea decăderii din dreptul de a efectua acte procesuale după expirarea termenelor stabilite de lege. Acesta a evidențiat că repunerea în termen putea fi acordată numai în cazul existenței unor motive justificate care să fi împiedicat exercitarea dreptului procedural în termenul prevăzut.

De asemenea, au fost invocate prevederile Legii insolvabilității referitoare la obligația creditorilor de a depune cererile de admitere a creanțelor în termenul stabilit prin hotărârea de deschidere a procedurii. Recurentul a subliniat că SRL „Regional Meat” a depus cererea cu aproximativ o lună după expirarea termenului-limită.

În susținerea poziției sale, administratorul a făcut trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia participanții la proces trebuie să manifeste diligență și să urmărească activ desfășurarea procedurilor care le privesc. Acesta a subliniat că SRL „Regional Meat” nu a întreprins măsurile necesare pentru protejarea drepturilor sale și pentru respectarea termenelor procedurale, ceea ce a condus la omiterea nejustificată a termenului de depunere a cererii de validare a creanțelor.

În consecință, administratorul SRL „Vealishard” a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, cu emiterea unei noi încheieri prin care cererea SRL „Regional Meat” de repunere în termen să fie respinsă ca neîntemeiată.

Poziția intimatei pe marginea recursului:

La 1 iunie 2026, prin intermediul poștei electronice, SRL „Regional Meat” a depus referință asupra cererii de recurs declarate de administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii recurate.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 8 alin. (2) din legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 4 martie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 martie 2026, prin intermediul poștei electronice (f. d. 62-65).

Astfel, recursul declarat de administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art. 8 alin. (6) din legea insolvabilității, cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Examinând materialele cauzei, argumentele invocate în cererea de recurs, obiecțiile formulate de participanții la proces, legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma motivelor invocate și a normelor de drept aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul judiciar reține următoarele.

Regimul juridic al înaintării și validării creanțelor în cadrul procedurii de insolvabilitate este reglementat de normele speciale ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care instituie reguli imperative privind modalitatea și termenele de exercitare a drepturilor creditorilor în cadrul acestei proceduri colective.

Astfel, potrivit art. 76 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu dispozițiile legale care reglementează procesul de insolvabilitate. Din conținutul acestei norme rezultă că valorificarea drepturilor creditorilor în cadrul procedurii este condiționată de respectarea cerințelor procedurale stabilite de lege, inclusiv a termenelor prevăzute pentru declararea creanțelor.

În dezvoltarea acestei reguli generale, art. 140 alin. (2) din Legea insolvabilității prevede că cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit prin hotărârea de deschidere a procedurii ori în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Totodată, legiuitorul a stabilit expres că termenul-limită pentru depunerea creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar al creanțelor este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv al creanțelor este de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură. În ceea ce privește obligațiile fiscale, legea instituie un termen special de 90 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Completul specializat remarcă că aceste termene au fost instituite de legiuitor pentru a asigura realizarea principiilor celerității, securității raporturilor juridice și egalității creditorilor în cadrul procedurii de insolvabilitate. Stabilirea unui cadru temporal clar pentru declararea creanțelor permite identificarea masei credale într-un termen rezonabil și evită perpetuarea unei stări de incertitudine cu privire la întinderea pasivului debitorului.

Cu toate acestea, normele legale care reglementează procedura de insolvabilitate nu exclud posibilitatea repunerii în termen a creditorilor care, din motive obiective și justificate, nu au putut depune cererea de admitere a creanței în termenul prevăzut de lege. Dimpotrivă, atât normele generale de procedură civilă, cât și dispozițiile speciale ale Legii insolvabilității consacră posibilitatea înlăturării consecințelor omiterii termenului procedural atunci când sunt întrunite condițiile expres prevăzute de lege.

În acest context, Colegiul judiciar reține că, potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale legii speciale. Norma respectivă consacră aplicarea subsidiară a regulilor procedurii civile în toate situațiile în care Legea insolvabilității nu conține dispoziții derogatorii sau atunci când acestea urmează a fi completate prin normele generale.

Prin urmare, la examinarea unei cereri de admitere a creanței depuse peste termen și a unei eventuale cereri de repunere în termen, instanța de insolvabilitate este obligată să analizeze cauza atât prin prisma normelor speciale ale Legii insolvabilității, cât și prin prisma dispozițiilor generale ale Codului de procedură civilă referitoare la termenele procedurale și la condițiile repunerii în termen.

În acest sens, sunt incidente prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, potrivit cărora fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Respectiv, creditorul care solicită repunerea în termen poartă sarcina demonstrării circumstanțelor care au determinat imposibilitatea obiectivă de a depune cererea în termenul legal, iar instanța este obligată să verifice în mod riguros existența și relevanța acestora.

De asemenea, conform art. 111 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege, iar termenul procedural începe să curgă din ziua imediat următoare datei calendaristice, comunicării actului sau producerii evenimentului care a determinat începutul curgerii termenului. Aceste dispoziții au importanță deosebită în cauzele privind repunerea în termen, întrucât permit determinarea momentului de la care partea a avut posibilitatea efectivă de a-și exercita drepturile procesuale.

În ceea ce privește instituția repunerii în termen, aceasta este reglementată de art. 116 Cod de procedură civilă. Potrivit alin. (1), persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Conform alin. (3), cererea de repunere în termen trebuie să fie însoțită de probe care confirmă imposibilitatea

efectuării actului procedural în termen, iar actul procedural omis trebuie exercitat concomitent cu formularea cererii. Totodată, alin. (4) stabilește că repunerea în termen nu poate fi dispusă decât dacă partea și-a exercitat dreptul în termen de 30 de zile calculate din momentul în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea circumstanțelor care au justificat depășirea termenului.

Pe lângă aceste norme generale, în materia insolvabilității este aplicabilă și norma specială prevăzută de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. Potrivit acesteia, la cererea întemeiată a creditorului și în cazuri excepționale, instanța de insolvabilitate poate dispune repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor dacă stabilește că termenul nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului, de obiectul creanței sau ca urmare a nerespectării procedurii de notificare privind intentarea procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, una dintre situațiile expres recunoscute de legiuitor drept temei pentru repunerea în termen este tocmai încălcarea obligației de notificare a creditorului cu privire la intentarea procedurii de insolvabilitate și la necesitatea declarării creanței.

Analizând circumstanțele cauzei, Colegiul judiciar constată că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 29 septembrie 2025 administratorul insolvabilității a fost obligat să notifice creditorii debitorului despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor și să efectueze un apel special către creditorii garantați, solicitând precizarea bunurilor asupra cărora dețin drepturi preferențiale, termenul-limită fiind stabilit pentru data de 19 noiembrie 2025.

În consecință, toate cererile de admitere a creanțelor destinate înscrierii în tabelul definitiv urmau să fie depuse până la data de 19 noiembrie 2025 inclusiv.

În continuare, Colegiul judiciar apreciază necesar să examineze dacă în privința SRL „Regional Meat” au fost respectate exigențele legale privind notificarea creditorilor.

Sub acest aspect, Legea insolvabilității instituie două obligații distincte de notificare individuală.

Prima rezultă din prevederile art. 26 alin. (2) din Legea insolvabilității, conform cărora administratorul insolvabilității este obligat, în termen de cel mult 10 zile de la desemnare, să transmită notificări tuturor creditorilor identificați în evidența contabilă a debitorului, în vederea înaintării creanțelor certe și exigibile.

A doua obligație derivă din art. 35 alin. (4) al aceleiași legi, care impune administratorului insolvabilității să expedieze notificări tuturor creditorilor cunoscuți odată cu hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate.

Din interpretarea sistemică a acestor dispoziții rezultă că notificarea individuală a creditorilor nu reprezintă o simplă formalitate procedurală, ci o garanție legală menită să asigure exercitarea efectivă a dreptului creditorilor de a participa la procedură și de a-și valorifica creanțele. Nerespectarea acestei obligații poate afecta în mod direct posibilitatea creditorului de a lua cunoștință despre existența procedurii și despre necesitatea declarării creanței în termenul stabilit de lege.

Materialele dosarului demonstrează că SRL „Regional Meat” nu a beneficiat de o asemenea notificare individuală.

Mai mult, administratorul insolvabilității SRL „Vealishard”, Coltun Elvira, precum și avocatul Ciofu Vitalie au confirmat expres că la momentul deschiderii procedurii SRL „Regional Meat” nu figura în evidența contabilă a debitorului în calitate de creditor și, din acest motiv, nu a fost notificată.

În ceea ce privește argumentul potrivit căruia creditorul ar fi aflat despre intentarea procedurii de insolvabilitate încă la data de 12 noiembrie 2025, în cadrul examinării unei cauze civile aflate pe rolul Judecătoriei Orhei (sediul Rezina), Colegiul judiciar apreciază că acesta nu este susținut de probe suficiente și concludente.

Astfel, simpla participare a reprezentantului SRL „Regional Meat” la ședința de judecată din 12 noiembrie 2025 nu constituie, prin ea însăși, dovada faptului că acesta a luat cunoștință despre intentarea procesului de insolvabilitate. Din conținutul încheierii respective nu rezultă explicit că în cadrul ședinței s-ar fi adus la cunoștința participanților existența procedurii de insolvabilitate sau termenul stabilit pentru declararea creanțelor.

Dimpotrivă, analiza încheierii relevă că instanța de fond a menționat expres că la data introducerii cererii de chemare în judecată și la data pronunțării unor încheieri anterioare nu exista un proces de insolvabilitate intentat împotriva SRL „Vealishard”. În aceste condiții, susținerea că reprezentantul creditorului ar fi dobândit cunoștințe certe despre procedura de insolvabilitate exclusiv din examinarea respectivei cauze civile apare ca fiind insuficient fundamentată.

Totodată, nici afirmația potrivit căreia reprezentantului creditorului i-ar fi fost remise copii ale cererii de preluare a cauzei de către administratorul insolvabilității și ale altor acte anexate nu este confirmată prin probe obiective. Din materialele dosarului nu rezultă existența unei dovezi de comunicare, recepționare sau semnare a acestor documente de către reprezentantul SRL „Regional Meat”. În lipsa unor asemenea dovezi, respectivele afirmații rămân la nivelul unor simple susțineri care nu pot fundamenta concluzia că creditorul a cunoscut în mod efectiv despre intentarea procedurii de insolvabilitate.

În aceste condiții, Colegiul judiciar consideră că prima instanță a apreciat corect că omiterea termenului de declarare a creanței a fost determinată de nerespectarea procedurii legale de notificare.

Mai mult, Completul specializat subliniază că faptul neindicării tuturor creditorilor în evidența contabilă a debitorului nu poate produce efecte juridice negative în sarcina creditorului care nu a contribuit în niciun mod la această situație. Dimpotrivă, administratorul insolvabilității este obligat să depună diligențele necesare pentru identificarea tuturor creditorilor debitorului, inclusiv a celor implicați în litigii pendinte, a celor care au formulat pretenții anterior intentării procedurii sau a celor care pot fi identificați din alte documente și informații aflate la dispoziția sa.

Prin urmare, Completul specializat concluzionează că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 145 alin. (2) din Legea insolvabilității pentru repunerea în termen a creditorului S.R.L. „Regional Meat”, întrucât omiterea termenului a fost determinată de încălcarea obligației legale de notificare și nu de pasivitatea sau culpa creditorului.

În consecință, soluția instanței de insolvabilitate privind admiterea cererii de repunere în termen este legală, întemeiată și rezultată dintr-o apreciere completă și obiectivă a probelor administrate.

În conformitate cu art. 145 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, odată cu repunerea în termen a cererii de admitere a creanței, instanța de insolvabilitate este obligată să fixeze o ședință specială pentru validarea creanței creditorului repus în termen, cheltuielile generate de această procedură urmând a fi suportate de creditorul întârziat.

Din aceste considerente, Colegiul judiciar apreciază că soluția adoptată de instanța de insolvabilitate corespunde exigențelor de legalitate și temeinicie, motivele invocate împotriva acesteia fiind neîntemeiate și incapabile să răstoarne concluziile la care a ajuns instanța de fond.

Referitor la argumentele invocate în recurs, Colegiul judiciar le apreciază ca fiind neîntemeiate și urmează a fi respinse.

La caz, Colegiul judiciar reliefează că simpla publicare a dispozitivului hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate în Monitorul Oficial nu demonstrează, prin ea însăși, că SRL „Regional Meat” a luat cunoștință efectiv despre existența procedurii și despre termenul concret stabilit pentru depunerea cererilor de admitere a creanțelor. Prezumția legală de informare instituită de Legea insolvabilității nu exclude posibilitatea repunerii în termen atunci când creditorul dovedește existența unor circumstanțe obiective care au împiedicat exercitarea drepturilor sale procesuale în termenul stabilit.

Totodată, Completul specializat punctează că faptul că SRL „Regional Meat” nu figura în lista creditorilor cunoscuți ai debitorului nu putea fi imputat creditorului și nu constituia un argument suficient pentru respingerea cererii de repunere în termen. Dimpotrivă, această împrejurare explica de ce creditorul nu a beneficiat de o notificare individuală privind deschiderea procedurii de insolvabilitate și termenele procesuale relevante.

Totodată, susținerea recurentului potrivit căreia reprezentantul SRL „Regional Meat” ar fi cunoscut despre intentarea procedurii de insolvabilitate încă din 12 noiembrie 2025 nu dovedește în mod cert că acesta a avut cunoștință despre termenul-limită pentru înregistrarea creanțelor și nici că dispunea de toate informațiile necesare pentru valorificarea efectivă a drepturilor sale în cadrul procedurii de insolvabilitate. Simpla luare la cunoștință a existenței unei proceduri de insolvabilitate nu echivalează automat cu cunoașterea tuturor efectelor juridice ale acesteia și a termenelor imperative stabilite de instanța de insolvabilitate.

Mai mult, chiar dacă s-ar admite că reprezentantul creditorului a aflat despre existența procedurii la 12.11.2025, termenul-limită pentru depunerea creanțelor expira la 19.11.2025, ceea ce lăsa la dispoziția creditorului un interval foarte scurt pentru examinarea situației juridice, pregătirea documentelor justificative și formularea unei cereri conforme cerințelor Legii insolvabilității. În aceste condiții, instanța era îndreptățită să aprecieze în concret dacă termenul rămas era suficient pentru exercitarea efectivă a dreptului creditorului.

Argumentul referitor la accesul gratuit la Monitorul Oficial nu este determinant pentru soluționarea cauzei. Posibilitatea teoretică de accesare a informației nu echivalează cu dovada că persoana interesată a avut cunoștință efectivă despre publicarea respectivă sau că a putut identifica în mod rezonabil existența procedurii și obligațiile procesuale care îi reveneau.

De asemenea, invocarea dispozițiilor art. 110 și art. 113 Cod de procedură civilă privind respectarea termenelor procedurale nu excludea aplicarea instituției repunerii în termen. Dimpotrivă, însăși existența acestei instituții juridice reprezintă o excepție de la regula decăderii, menită să protejeze dreptul de acces la justiție atunci când împrejurările concrete justifică imposibilitatea exercitării dreptului procedural în termenul stabilit.

La fel, nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia creditorul ar fi manifestat lipsă de diligență. Din materialele cauzei rezulta că SRL „Regional Meat” a depus cererea de admitere a creanței la scurt timp după ce a aflat despre procedură și a solicitat concomitent repunerea în termen, ceea ce demonstrează interesul real al creditorului de a participa la procedura de insolvabilitate și de a-și valorifica drepturile.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată de recurent, aceasta consacră obligația părților de a manifesta diligență, însă nu exclude obligația instanțelor naționale de a asigura un echilibru just între cerințele securității raporturilor juridice și dreptul efectiv de acces la o instanță. O interpretare excesiv de formalistă a normelor privind termenele procedurale, care ar conduce la excluderea unui creditor din procedura de

insolvabilitate fără examinarea fondului pretențiilor sale, ar putea constitui o restrângere disproporționată a dreptului de acces la justiție.

Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia, că recursul declarat de administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026.

În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de administratorul insolvabilității al SRL „Vealishard”, Cotun Elvira.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 4 martie 2026, în cadrul procesului de insolvabilitate intentat intentat față de SRL „Vealishard”, la cererea depusă de administratorul SRL „Regional Meat”, Alexei Sergiu privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia